

इच्छया ब्रूहि तत्सत्यं सत्यं राजसु शोभते । दृष्टापूर्त्तेन च तथा वक्तव्यमनृतं नतु ।

श्रुत्वा ह्यमरसङ्काशं तव वाक्यमरिन्दम । ध्रुवं विवाहकरणमास्यास्यामि विधानतः ।

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मा राजन्विमना भूस्त्वं पाञ्चाख्य प्रीतिरसु ते । ईप्सितस्ते ध्रुवः कामः सम्बृत्तोऽयमसंशयः । ७२९५

वयं हि क्षत्रिया राजन् पाण्डोः पुत्रा महात्मनः । ज्येष्ठं भां विद्धि कौन्तेयं भीमसेनार्जुनाविमौ ।

आभ्यां तव सुता राजन्निर्जिता राजसंसदि । यमौ च तत्र कुन्ती च यत्र कृष्णा व्यवस्थिता ।

येतु ते मानसं दुःखं क्षत्रियाः स्मो नरर्षभ । पद्मिनीव सुतेयं ते हृदादन्यद्ददं गता ।

इति तथ्यं महाराज सर्वमेतद्वीमि ते । भवान्हि गुरुरस्माकं परमञ्च परायणं ।

॥ वैशम्पायण उवाच ॥ ततः स द्रुपदो राजा हर्षव्याकुललोचनः । प्रतिवक्तुं मुदा युक्तो नाशकत्तं युधिष्ठिरं । ७२९६

यत्नेन तु स तं हर्षं संनिगृह्य परन्तपः । अनुरूपं तदा वाचा प्रत्युवाच युधिष्ठिरं ।

पप्रच्छ चैनं धर्मात्मा यथा ते प्रदुताः पुरात् । स तस्मै सर्वमाचख्यावानुपूर्व्येण पाण्डवः ।

तच्छ्रुत्वा द्रुपदो राजा कुन्तीपुत्रस्य भाषितं । विगर्हयामास तदा धृतराष्ट्रं नरेश्वरं ।

आश्वासयामास च तं कुन्तीपुत्रं युधिष्ठिरं । प्रतिजज्ञे च राज्याय द्रुपदो वदतां वरः ।

ततः कुन्ती च कृष्णा च भीमसेनार्जुनावपि । यमौ च राज्ञा सन्दिष्टं विविशुर्भवनं महत् । ७२९७

त्र । तत्र ते न्यवसन् राजन्यज्ञसेनेन पूजिताः । प्रत्याश्रयस्ततो राजा सह पुत्रैस्त्वाच तं ।

गृह्णातु विधिवत्पाणिमद्यायं कुरुनन्दनः । पुण्येऽहनि महाबाहुरर्जुनः कुरुतां क्षणं ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तमब्रवीत्ततो राजा धर्मात्मा च युधिष्ठिरः । ममापि दारसम्बन्धः कार्यस्तावद्विशाम्यते ।

॥ द्रुपद उवाच ॥ भवान्वा विधिवत्पाणिं गृह्णातु दुहितुर्मम । यस्य वा मन्यसे वीर तस्य कृष्णामुपादिश ।

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सर्वेषां महिषी राजद्रौपदी नो भविष्यति । एवं प्रव्याहृतं पूर्वं मम माचा विशाम्यते । ७२९८

अहञ्चाप्यनिविष्टो वै भीमसेनश्च पाण्डवः । पार्थेन विजिता चैषा रत्नभूता सुता तव ।

एष नः समयो राजन् रत्नस्य सह भोजनं । नच तं हातुमिच्छामः समयं राजसत्तम ।

सर्वेषां धर्मातः कृष्णा महिषी नो भविष्यति । आनुपूर्व्येण सर्वेषां गृह्णातु ज्वलने करान् ।

॥ द्रुपद उवाच ॥ एकस्य बह्वो विहिता महिष्यः कुरुनन्दन । नैकस्या बहवः पुंसः श्रूयन्ते पतयः क्वचित् ।

लोकवेदविरुद्धं त्वं नार्धमं धर्मविच्छुचिः । कर्तुमर्हसि कौन्तेय कस्मात्ते बुद्धिरोदृशी । ७२९९

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सूक्ष्मो धर्मी महाराज नास्य विद्वां वयं गतिं । पूर्वेषामानुपूर्व्येण यातं वर्तमानुयामहे ।

न मे वागनृतं प्राह नार्धमे धीयते मनः । एवं चैव वदत्यम्बा मम चैतन्ननोगतं ।

एष धर्मी ध्रुवो राजेश्वरैरनमविचारयन् । मा च शङ्का तत्र ते स्यात्कथञ्चिदपि पार्थिव ।

॥ द्रुपद उवाच ॥ त्वञ्च कुन्ती च कौन्तेय दृष्टद्युम्नश्च मे सुतः । कथयन्त्वितिकत्तर्थं श्वःकाले करवामहे ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ते समेत्य ततः सर्वे कथयन्ति स्म भारत । ७३००

अथ द्वैपायनो राजन्मयागच्छदृच्छया ।

इत्यादिपर्वणि वैवाहिकपर्वणि द्वैपायनागमने पञ्चनवत्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १८५ ॥